

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 26 stycznia 1922 r.

w przedmiocie formowania drożdży prasowanych krajowych i zagranicznych.

Na mocy § 13 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 maja 1921 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania drożdży prasowanych na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austriackiego (Dz. U. R. P. № 50, poz. 307) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustęp pierwszy paragrafu 10 rozporządzenia wykonawczego Ministra Skarbu z dnia 31 maja 1921 r. do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 maja 1921 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania drożdży prasowanych na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austriackiego (Dz. U. R. P. № 53, poz. 335) otrzymuje następujące brzmienie:

„Drożdże prasowane po wyjściu z pod prasy powinny być odważone, a waga ich wciągnięta do książki obrachunkowej i następnie sformowane w cegielki (płytki) 100-gramowe lub 500-gramowe. Nadwaga na wyschnięcie może wynosić 5% wagi dozwolonej normy wagowej. Drożdże zagraniczne wolno sprowadzać również tylko w cegielkach wagi 100 i 500 gramów”.

§ 2. Ustęp pierwszy paragrafu 11 wymienionego w § 1 rozporządzenia uzupełnia się przez dodanie następującego trzeciego zdania:

„Cegielki 500-gramowe można banderolować, bądź pojedynczymi opaskami 500-gramowymi, bądź dwoma opaskami na krzyż — jedną 400 i jedną 100-gramową”.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem 1 marca 1922 r.

Minister Skarbu:
Michalski
